

การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพหุปัญญา
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์
The Development of English Reading Comprehension
Ability of Matthayom Suksa 3 Pimrathprachasan School
by Using Murdoch Integrated Approach (MIA)
Based on Theory of Multiple Intelligences

นาถนัตตา ฉัตรชัยรัตนเวช¹, ทศวิน โขรัมย์², ทรรคนันท์ ชินศิริพันธ์³, กรกช ศิลปกอบ⁴
Nartnudda Chatchairattanawet¹, Tassawin Koram², Tassanan Chinsiriphan³,
Korakoch Silpakob⁴,

Received : October 31, 2025; Revised : December 26, 2025; Accepted : December 30, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 2) เพื่อศึกษา

¹. โรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ : Pimrathprachasan School, The Secondary Educational Service Area Office Buriram.

². สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ : The Secondary Educational Service Area Office Buriram.

^{3, 4}. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ : Faculty of Education, Buriram Rajabhat University.

ความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 24 คน โรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์ จังหวัดบุรีรัมย์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 8 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.72)

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ MIA, ทฤษฎีพหุปัญญา, ความสามารถในการอ่าน

Abstract

The purposes of this research were to : 1) develop the achievement of English reading comprehension abilities by using Murdoch integrated approach based on theory of multiple intelligences for Matthayomsuksa 3 ; 2) Students' satisfaction toward learning activities of English reading comprehension abilities by using Murdoch integrated approach based on theory of multiple intelligences. The sample consisted of 24 Matthayomsuksa 3/1 students in Pimrathprachasan School, Buriram Province The research instruments included 1) a 5-lesson plans of English reading comprehension

abilities by using Murdoch integrated approach based on theory of multiple intelligences, 2) a 30-item test of English reading comprehension test and 3) a 8-items of 5-point scale questionnaire of satisfaction towards learning activities of English reading comprehension abilities by using Murdoch integrated approach based on theory of multiple intelligences. The statistics used in this research were mean, standard deviation, and the t-test for dependent sample.

The results of the study were: 1) The students' English reading comprehension abilities by using Murdoch integrated approach based on theory of multiple intelligences was significantly higher at the statistical level of 0.05. 2) The students' opinions toward learning activities by using Murdoch integrated approach based on theory of multiple intelligences was at a high level ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.72).

Keywords: The Murdoch Integrated Approach (MIA) Learning Management, Theory of Multiple Intelligences

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก การเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม กระบวนการศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสาร และในการตอบสนองความเป็นภาษาสากล หลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้ระบุถึงความสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระเรียนรู้แกนกลาง ตลอดจนคุณภาพของนักเรียนไว้ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับ ที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

ทักษะการสื่อสารต่าง ๆ ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ นักเรียนได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสารจากอ่าน และยังได้ฝึกฝนการคิดพิจารณา วิเคราะห์ ประเมินข้อมูลที่ได้อ่าน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนควรส่งเสริมทักษะด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) การอ่านเป็นทักษะการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน และการอ่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ และการอ่านเป็นการส่งเสริมให้คนมีความคิด พัฒนาทักษะกระบวนการคิด ฉลาดรอบรู้ ประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านจะเพิ่มพูนส่งผลให้เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้ ทั้งนี้การอ่านยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคล ช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต้องใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และทักษะที่มีความสำคัญและพัฒนากระบวนการคิดคือการอ่าน หากนักเรียนสามารถอ่านและเข้าใจเรื่องที่อ่านจะสามารถนำไปสู่ความรู้ ได้รับรู้ข่าวสารเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์ ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน และนักเรียนยังสามารถศึกษาความรู้เพิ่มเติมด้วยตัวเองได้ตลอดเวลา

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้อาษาภาษาอังกฤษ (อ23101) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิมพิรัฐประชาสรรค์ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้พบปัญหานักเรียนโรงเรียนพิมพิรัฐประชาสรรค์มีปัญหาด้านการอ่าน ซึ่งการอ่านเป็นส่วนประกอบสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน ปัญหาทางการเรียนรู้ที่พบคือ นักเรียนอ่านแล้วไม่สามารถตอบคำถามได้ ไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้ อ่านได้แต่ไม่รู้เนื้อหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน ส่งผลให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพเพราะนักเรียนไม่สามารถเข้าใจบทความที่อ่านได้ จึงส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านของนักเรียนในปีการศึกษา 2566 นักเรียนได้เกรด 3 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.10 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน (โรงเรียนพิมพิรัฐประชาสรรค์, 2566)

จากการศึกษาความสำคัญของทักษะการอ่านและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความจำเป็นที่ต้องหาวิธีการและแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (Murdoch Integrated Approach) หรือ MIA เป็นวิธีสอนที่น่าสนใจ เพราะเป็นวิธีการสอนที่คิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านภาษาตามทฤษฎีหุปัญญา ซึ่งจุดเด่นของการสอนอ่านแบบ MIA คือ ในการจัดการกิจกรรมจะมีการบูรณาการและผสมผสานทักษะทางภาษาหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน สร้างความน่าสนใจของการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre- experimental Research) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One group pretest posttest design)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพหุปัญญา โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนการอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (Murdoch, 1986) 7 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการถามนำก่อนการอ่าน (Priming Question) 2) ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) 3) ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) 5) ขั้นการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring

Information) 6) ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) 7) ขั้นการประเมินและการแก้ไข (Evaluation and Correcting) โดยพิจารณาจากบทอ่าน หนังสือแบบเรียน ข่าว สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และบทความบนอินเทอร์เน็ต ตามเนื้อหาดังนี้ 1) Personal Profile 2) Interests 3) Nathan's Interests 4) Snapshot Share Application และ 5) Fashion Trends

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์ อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ทั้งหมด 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 66 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์ อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 24 คน โดยได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพหุปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพหุปัญญา

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการมีจัยมี ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพหุปัญญา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ค่าดัชนี สอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนี สอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.22-0.77 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ตามสูตร KR-20 ของคูเดอร์ และริชาร์ดสัน เท่ากับ 0.754

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพหุปัญญา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ข้อ ค่าดัชนี สอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของ Cronbach's alpha เท่ากับ 0.876

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนและดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านจับใจความก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำมาทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บคะแนนไว้เปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้วิจัยสอนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การ

จัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพหุปัญญาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน (10 ชั่วโมง) ในช่วงสัปดาห์ที่ 3 – 7

3. ดำเนินการทดสอบนักเรียนหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ ชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นผู้สอนตรวจ ลงคะแนน และรวบรวมผลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความเพื่อความเข้าใจ และแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพหุปัญญา ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนน ก่อนและหลังเรียน และผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน และแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยเกณฑ์การประเมินเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

มีเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่าที่ t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน (n=24)

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	P
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	24	30	13.79	1.96	26.35*	<0.001
คะแนนทดสอบหลังเรียน	24	30	23.42	2.52		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนารูปแบบการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา ก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.79 คะแนน และ 23.42 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญาโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	เนื้อหาที่น่าสนใจ ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ของนักเรียน และมีความเหมาะสม	4.42	0.64	มาก
2	กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA มีความหลากหลายและ น่าสนใจ	4.33	0.69	มาก
3	กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ส่งผลให้นักเรียนสามารถ พัฒนาด้านการอ่านได้	4.38	0.70	มาก
4	กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ช่วยให้นักเรียนอ่านเพื่อความ เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	4.21	0.82	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในครั้งถัดไป	4.42	0.57	มาก
6	นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านจากกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ MIA ประยุกต์ใช้ในการอ่านข้อความอื่น ๆ ได้	4.21	0.76	มาก
7	นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน และครู	4.13	0.78	มาก
8	ครูใช้เครื่องวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.33	0.69	มาก
รวม		4.30	0.72	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมมอร์ทอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 และมีค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เนื้อหาที่น่าสนใจ ตรงกับความสนใจ ความต้องการของนักเรียน และมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.64) กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในครั้งถัดไป ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.64) และกิจกรรม

การเรียนรู้แบบ MIA ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาด้านการอ่านได้ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.70)

อภิปรายผลและสรุปผล

จากการวิจัยผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพุทปัญญาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพุทปัญญาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามทฤษฎีพุทปัญญาเป็นวิธีการส่งเสริมนักเรียนให้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นความสามารถทางด้านภาษาตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา นักเรียนได้เรียนรู้แบบ MIA ตามขั้นตอน มีสื่อการเรียนรู้ประกอบที่หลากหลาย เช่น เกม บทอ่าน บทความต่าง ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์และออนไลน์ และใบงานที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการเรียนรู้ครูมีการถามนำก่อนการอ่าน นักเรียนได้ทำความเข้าใจคำศัพท์ นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ทำความเข้าใจ เนื้อเรื่อง การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อขึ้นส่วนประโยชน์จากบทความและเนื้อเรื่องที่นักเรียนอ่าน และนักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงโครงสร้างอนุเจตจากเรื่องที่อ่านและประเมินและแก้ไข ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ของเมอร์ดอค (Murdorch, 1986) นักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะต่างๆทางภาษา เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกคิด แก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหา (รอสนี บุชามัน, 2552) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชกร ภัทรประเสริฐ และคณะ (2565) ได้ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรพิไล จันทรรวม (2566) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับแผนผังความคิดที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับแผนผังความคิดมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับชนิกานต์ อินทร์พรหม (2564) ผลของวิธีการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลวิจัยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังการใช้วิธีการสอน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนการใช้วิธีการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญาโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอค (MIA) ตามทฤษฎีพหุปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 และมีค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการที่ครูผู้สอนได้ใช้สื่อการสอนและนำบทความที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และความสนใจของนักเรียน ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ

ส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเอง พัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถอ่านบทความอื่นๆ ได้เข้าใจ และนำทักษะและความรู้ที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ นอกจากนี้นักเรียนยังได้ร่วมทำกิจกรรมกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและครู ได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนและครู และการได้แสดงความคิดเห็นส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่างๆ นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง นักเรียนจึงมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียน การจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนราธิป เอกสินธุ์ (2559) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนการอ่านของเมอร์ดอค (MIA) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบ MIA จะมีการใช้คำถามที่หลากหลายและอยู่ในทุกขั้นตอน ครูควรใช้คำถามที่เน้นกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจ ได้ฝึกคิดวิเคราะห์ ร่วมอภิปราย และแลกเปลี่ยนเรียนความคิดเห็นได้

1.2 ครูควรวิเคราะห์ความสนใจพื้นฐานของนักเรียนก่อนการเลือกบทอ่านหรือบทความภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความตั้งใจในการอ่าน ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นใจในการอ่านภาษาอังกฤษในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มควบคุม เพื่อเปรียบเทียบผลระหว่างการเรียนรู้ แบบ MIA ตามทฤษฎีปัญหา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หรือการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น

2.2 ควรมีการประยุกต์ใช้รูปแบบ MIA ร่วมกับทฤษฎีพหุปัญญาในการพัฒนาทักษะบูรณาการภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การสื่อสาร เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กชกร ภัทรประเสริฐ และคณะ. (2565). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 16(1), 1-12.
- ฉัตรพิไล จันทรงาม. (2566). ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับแผนผังความคิดที่ส่งผลต่อความสามารถในการการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนิกานต์ อินทร์พรหม. (2564). ผลของวิธีการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- นราธิป เอกสินธุ์. (2559). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวทางการสอนอ่านของเมอร์ต็อกซ์ (MIA). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รอสนี บูชามัน. (2552). การศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- โรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์. (2566). รายงานการประเมินตนรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา Self-Assessment Report : SAR. โรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Murdoch, George S. (1986). A More Integrated Approach to the Teaching of Reading. *English Teaching Forum*. 34(1), 9-15.